

формується новий тип суспільних відносин, нові інститути. Відповідні трансформаційні процеси відбуваються у взаємодії влади і громадського суспільства, і як наслідок, зумовлюють виникнення нового формату відносин – електронного.

Отже, конститутивною умовою формування і подальшого розвитку громадянського суспільства в Україні є розвиток електронних відносин за умов формування інформаційного суспільства, які сприятимуть прозорості та ефективності процесу взаємодії держави, бізнесу та громадян; налагодженню ефективної взаємодії громадськості з органами державної влади та органами місцевого самоврядування, становленню електронної демократії.

Література

1. Кофі Аннан. Виступ на Всесвітній зустрічі на найвищому рівні з питань інформаційного суспільства 16 листопада 2005 року Туніс [Електронний ресурс] / Офіційний сайт ООН. – Режим доступу: <http://www.un.org/russian/conferen/wsis/sg05.htm>.
2. Національна стратегія сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2016 - 2020 роки : Указ президента України від 26 лютого 2016 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: № 68/2016 <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/68/2016>.
3. Пероганич Ю. Всесвітній саміт з питань інформаційного суспільства (м. Женева, 2003 – м. Туніс, 2005). Підсумкові документи / Ю. Пероганич. – К. : Зв'язок, 2006. – 131 с.
4. Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015 роки : Закон України від 09.01.2007 р. №537-V [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/537-16>.

Матвієнко Євгенія Ігорівна,
курсант 2 курсу факультету
підготовки фахівців для органів
досудового розслідування

Науковий керівник –
доцент кафедри філософії та
політології факультету
економіко-правової безпеки,
кандидат філософських наук, доцент
Підлісний М.М.

*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)*

ІМІДЖ СПІВРОБІТНИКА ПОЛІЦІЇ В СВІДОМОСТІ ГРОМАДЯН

На сьогоднішній день дана тема є досить актуальною, у зв'язку з новими реформами, а також процесом створення нового образу поліцейського, який в першу чергу зобов'язаний дати громадянам нове та

більш чітке розуміння діяльності співробітника поліції.

Головна мета правоохоронної діяльності - служіння закону, що не є самоціллю, а сприймається громадянами як утілення справедливості й моральності та сприяє забезпеченню правопорядку в державі. Для досягнення високого рівня суспільної користі роботи всієї системи Органів Національної поліції та інших структур загалом, кожний працівник цієї системи повинен усвідомити соціальну значущість своєї діяльності та її результатів. У контексті цієї проблеми на перше місце висуваються професійно-психологічні та моральні якості особистості правоохоронця, які й відіграють головну роль у створенні позитивного іміджу органів правопорядку в очах пересічних громадян і українського суспільства загалом.

Говорячи про образ співробітника, то можна стверджувати, що громадська думка є цінним джерелом інформації щодо діяльності поліції; вона здійснює коригуючий вплив на її діяльність. Можна сперечатися стосовно того, що формування позитивної громадської думки на 90 % залежить від добрих вчинків і лише на 10 % – від поширення інформації. Вочевидь, терези доміант полярно змінили своє положення. Як і раніше, ставлення населення до органів охорони порядку переважно має формуватися на основі якості надання відповідних послуг населенню. Але це ставлення значною мірою складається і під впливом мас-медіа [1,с.4].

Важливим аспектом в діяльності Національної поліції України є підвищення рівня довіри населення до правоохоронних органів, та налагодження дієвого механізму взаємодії поліції з громадськістю. За даними статистичних досліджень рівень довіри населення України до поліції становить від 40% до 55%. Надія на оперативність правоохоронних органів, що забезпечують громадський порядок і борються з правопорушеннями, виявилась значно перебільшеною, що призвело до відродження громадських інститутів протидії порушникам громадського порядку та злочинцям [2, с. 22–23].

Дослідники стверджують, що 92 % враження залежить від того, який людина має вигляд [3]. Тому також позитивним є перехід поліцейських на носіння форменого одягу нового зразка. У 2017 році за даними МВС в Україні збільшився рівень довіри к службам Міністерства внутрішніх справ. Про це заявив міністр внутрішніх справ Арсен Аваков під час засідання колегії МВС. Він заявив дані про рівень довіри к службам МВС, посилаючись на дані соціологічного опитування в жовтні 2017 року, Національної гвардії – 52,6 %, Державна служба України з надзвичайних ситуацій – 50,6 %, Державна прикордонна служба- 46,4 %, Національна поліція в цілому- 39,3%, Патрульній поліції в цілому – 40, 9%. [4]

Сама поліція сприймається населенням як партнер та надійний захисник простих громадян в повсякденному житті, користуючись великою довірою, на відміну від поліції яка має караючий імідж. Якість державних

інститутів (відкритість влади, її здатність підтримувати високоякісні громадські блага, підзвітність населенню, верховенство закону, масштаб корупції і т.д, надає прямий та непрямий вплив на відношення населення к поліції. У порівнянні з представниками інших професій типу „людина-людина” населення пред’являє зависокі вимоги до особистості працівника поліції. Працівник поліції повинен володіти на досить високому рівні певною сукупністю умінь та навичок у галузі взаємодії та спілкування з іншими людьми, а також бути зовнішньо привабливим. Більш високі вимоги населення висуває також до поведінки працівника поліції: з одного боку, він повинен проявляти теплоту та дружелюбність у стосунках, бути відповідальним щодо людей, прагнути допомагати, співчувати їм, а с другого боку – бути владним, домінантним, енергійним та авторитетним лідером. Формування іміджу працівника поліції повинно проводитися з орієнтацією на очікування громадян, бо в них в повному обсязі відбивається нагальна потреба населення в успішній діяльності органів внутрішніх справ. Формувати позитивний імідж працівника поліції доцільно наступними шляхами: вдосконаленням системи професійного відбору та професійно-психологічної підготовки працівників поліції; проведенням роз’яснювальної роботи серед населення щодо функцій та обов’язків як самих працівників поліції, так і пересічних громадян, інформуванням про результати діяльності правоохоронних органів, наданням правової допомоги населенню; формуванням специфічної корпоративної культури поліції України. У процесі професійно-психологічної підготовки поліцейських, насамперед, необхідно використовувати соціально-психологічний тренінг, який є активним і найбільш адекватним методом розвитку професійно важливих якостей, підвищення професійної комунікативної компетентності, особливо працівників тих спеціальностей, які безпосередньо взаємодіють та спілкуються з населенням, – дільничних офіцерів поліції, слідчих. Реалізація запропонованих заходів сприятиме поліпшенню іміджу працівника поліції в свідомості громадянина та супутніх йому явищ, таких як престиж професії міліціонера, авторитет та повага до працівників міліції, формуванню працівника міліції нового, сучасного типу. Все це, у свою чергу, сприятиме підвищенню загального рівня правосвідомості громадян через її оціночний компонент, готовності громадян брати участь у вирішенні правоохоронних проблем, що, безперечно, сприятиме більш ефективному виконанню працівниками міліції своїх службових обов’язків.[5,с.12-13]

Таким чином, можна зробити висновок, що найголовнішим в іміджу поліцейського є перш за все довіра населення та налагодження дієвого механізму взаємодії поліції з громадськістю. Також за статистикою позитивним є перехід поліцейських на носіння форменого одягу нового зразка.

Сама поліція сприймається населенням як партнер та надійний захисник простих громадян в повсякденному житті. Більш високі вимоги

населення висуває також до поведінки працівника поліції: з одного боку, він повинен проявляти теплоту та дружелюбність у стосунках, бути відповідальним щодо людей, прагнути допомагати, співчувати їм, а з другого боку – бути владним, домінантним, енергійним та авторитетним лідером. Формування іміджу працівника поліції повинно проводитися з орієнтацією на очікування громадян, бо в них в повному обсязі відбивається нагальна потреба населення в успішній діяльності Органів Національної поліції.

Література:

1. Ольга Порфимович. Іміджеутворююча діяльність органів державної влади / Ольга Порфимович. // політичний менеджмент. – 2006. – №1. – С. 15.
2. Бесчастний В. М. Імідж як складова успіху правоохоронця: до постановки проблеми / В. М. Бесчастний, О. В. Тимченко // Віче. – 2012. – № 2.– 234 с.
3. Сутність іміджу як суспільного феномена та його генеза в історичному контексті [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://studopedia.su/14_58406_sutnist-imidzhu-yaksuspilnogo-fenomena-ta-yogo-eneza-v-istorichnomu-konteksti.html.
4. Арсен Аваков: результат успешной работы системы МВД – уровень общественного доверия [Електронний ресурс] // МВС. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: http://mvs.gov.ua/ru/news/11870_Arsen_Avakov_Rezultat_uspeshnoy_raboty_sistemy_MVD_uroven_obshchestvennogo_doveriya_FOTO_VIDEO_PRE_ZENTACIYA.htm.
5. Воробйова Інна Вікторівна. Імідж працівника міліції як чинник розвитку правосвідомості громадян : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. псих. наук : спец. УДК [159.922+34 "юридична психологія" / Воробйова Інна Вікторівна. – Харків, 2007. – 20 с.

Михайлюк Александр Владимирович,
доктор исторических наук, профессор,
заведующий кафедрой документоведения
та информатики Национальной
металлургической академии Украины

Вершина Вікторія Анатоліївна,
кандидат філософських наук, доцент,
доцент кафедри філософії Дніпровського
національного університету

«ИНФОРМАЦИОННОЕ ОБЩЕСТВО» И ФОРМИРОВАНИЕ «КАРТИНЫ МИРА» СОВРЕМЕННОГО ЧЕЛОВЕКА

Общепринятым стало определение современного общества как «информационного». Главным признаком становления информационного общества является постоянно растущая роль информационно-коммуникационных технологий во всех сферах жизнедеятельности людей. Стремительная и радикальная смена роли и влияния электронных средств